

Odprto pismo slovenski vladi in slovenskim sindikatom.

Plače v javni upravi je treba zvišati, a le tistim, ki delajo učinkovito!

Spoštovani predstavniki vlade, spoštovani predstavniki slovenskih sindikatov, spoštovani slovenski delavci,

kot gospodarstvenik, ki se že 23 let trudi uspešno poslovati in zagotavljati redno delo svojim zaposlenim in redni dohodek skupaj preko 300 družinam, se mi ob preteklih dogodkih pojavljajo vprašanja, ki močno načenjajo moje zaupanje v vaše ideje, odločitve in dejanja. SDS (strast, disciplina in skromnost) in VOZ (varnost, odgovornost, zaupanje) so načela in vrednote, ki vodijo uspešne, a tega, se mi zdi, se vi še niste naučili. Varčevanje na račun vsesplošnega znižanja plač zaposlenim v javnem sektorju in posledično splošna stavka javnega sektorja, je po mojem mnenju le še en dokaz, da ne eni ne drugi prav zares ne veste kaj delate. A preden vam podam nekaj svojih predlogov, ki temeljijo na ZKP (zdravi kmečki pameti), vam postavljam še nekaj enostavnih vprašanj in vas vse skupaj javno pozivam, da mi nanje odgovorite.

Spoštovani sindikati, kje ste bili in kaj ste počeli zadnja tri leta, ko se je naša država zadolžila za 2,5 milijarde evrov letno? Kaj ste tako dobrega naredili za vse tiste delavce, ki, kljub temu da redno in trdo delajo, nimajo osnovnih sredstev za človeka vredno življenje? Komu ste pomagali? Propadlemu gradbenemu sektorju v katerem je v zadnjih dveh letih propadlo 11.000 družb in podjetnikov? Ste se morda oglasili, ko je mariborsko sodišče dalo prednost poplačilu odvetnikov za pravno svetovanje (v višini 200.000 EUR za 35 min svetovanja) pred izplačilom plač zaposlenim, ki so ostali brez dela in plač za zadnjih 6 mesecev v skupni višini 1.5 mio evrov?

Ste kdaj organizirali stavko, ker želite pravno državo? Ste kdaj zahtevali, da se spoštujeta red in ustava v državi, kar bi marsikateremu podjetniku in njegovim zaposlenim še danes zagotavljalo obstoj in delo in nudilo Slovencem veliko več kot le boj za preživetje? Ste kdaj zahtevali vzpostavitev pravnega reda in krajše trajanje sodnih procesov in postopkov? Kje ste bili? Kje je vaša učinkovitost, kje so rezultati? Ste kdaj pomislili, kako stojijo in potekajo stvari v gospodarstvu? Koliko mora narediti gospodarstvo, da lahko vi vsakič znova zahtevate svoje, brez da bi se potrudili tudi sami kaj prispevati k izboljšanju vsesplošnega stanja v državi. Odločili ste se za stavko – pa jo tudi plačajte. Boriti se je treba za pravice delavcev in tistim, ki delajo dobro in učinkovito zagotoviti dostojne plače. V gospodarstvu se sleherni dan borimo za obstoj in zagotavljanje dela zaposlenim v tistih podjetjih, ki nam jih je v tej nepravni državi še uspelo obdržati pri življenju. Gospodarstvo ne more in ne bo prevzelo nase še vašega bremena. Spoštovani poslanci, ki v parlamentu zastopate naše glasove, ste kdaj pomislili, da bi sami nosili stroške za vse propadle referendumе, slabe zakone, ki povzročajo nered v državi, ki imajo »luknje«? Predstavniki Gospodarske zbornice, ki naj bi zastopali interese gospodarstva, zakaj bolj ne podprete vlade v trenutni situaciji in jih s trdnimi argumenti spodbujate pri preprečitvi stavke javnega sektorja? Zakaj ostali sindikati ne zahtevate enakih pogojev za vse zaposlene, tiste v javnem sektorju in tiste v gospodarstvu in zasebnem

sektorju? Zakaj ne stavkate zato, da bi postalo pošteno delo vrednota in ne sramota kot je danes?

Spoštovani politiki in poslanci, na dušo vam polagam izjavo ustavnega sodnika prof. dr. Ernesta Petriča: »**Danes ni pomembno kaj je prav in kaj narobe. Pomembne so koristi na kratek rok in to je zelo narobe**«. (Petrič, TV Slovenija, 3. program. 2012. *Kontaktna oddaja*. Ljubljana, 4. april) Ali so vam morda bližje besede znanega slovenskega ekonomista, ki je že več let nadzornik v eni od slovenskih družb, ki že leta ustvarja le izgube in jo je bilo zato treba že večkrat dokapitalizirati in ki pravi, da **javni sektor ni prevelik, da je cilj le zapolniti luknjo pri financiranju javnega sektorja**. Če povem po domače - ni pomembno koliko zapravimo doma, le naj nas financirata teta ali stric še naprej...

Ne me razumeti narobe, vsem zaposlenim želim dostojno življenje in dobre plače, tudi tistim v javni upravi in sem proti vsesplošnemu zniževanju plač v javnem sektorju. **Pravzaprav zahtevam, da se plače zvišajo vsem, tudi zaposlenim v javnem sektorju. A na račun plačila po delovni učinkovitosti** in ne na račun tistega dela gospodarstva, ki je ostal zdrav in se danes brez pomoči države bori s posledicami slabega vodenja države in nespoštovanja državnega reda in prava. Če bi želeli narediti več in prav, bi se lahko pri upravljanju javne uprave veliko naučili prav iz gospodarstva – domačega in tujega, kjer je glavno vodilo uspeha – UČINKOVITOST, ne pa pravice, ki si jih v javni upravi določate v svojih internih aktih. Zahtevam, da tudi v javni upravi uvedete norme, ki veljajo v EU in gospodarstvu. Ne pa norme kot veljajo sedaj: učinkovito delo le 3-4 ure na dan, pa 50 do 60 dni dopusta in neracionalno zaposlovanje (v javnem sektorju ste v zadnjih treh letih dodatno zaposlili 9000 ljudi, medtem ko smo jih v gospodarstvu morali odpustiti skupaj kar 76.000).

Organizirajte in optimizirajte delovne procese tako, da bodo lahko zaposleni svoje delo opravili učinkovito in kakovostno (določene upravne enote že imajo standarde EFQM) in tistim, ki bodo dosegali postavljene norme, zvišajte plače in jih plačajte po učinkovitosti. **Za dobro opravljeno delo si zaslužijo dobro plačo**. Prepričan sem, da dela trenutno v javni upravi vsaj 1/3 takih, ki že dosegajo take norme, kot veljajo v gospodarstvu in so premalo plačani. Druga tretjina bo dobila več volje, ko bo videla, da se spleča delati in bo sledila prvi tretjini, za ostalo tretjino oz. četrtno, ki teh norm ne bodo dosegali in za katere ne bo dovolj dela pa je treba urediti bolj fleksibilno zaposlovanje kot je npr. v Avstriji ali Nemčiji in jim preko Zavoda za zaposlovanje zagotoviti javna dela:

- veliko je še dela, da bomo imeli najlepšo deželo v Evropi,
- pomoč na domovih za ostarele,
- hmelj, jagode in ostale pridelke naj obirajo Slovenci in ne Romuni,
- 2/3 kmetijskih zemljišč RS je neobdelanih, to je približno 450.000 ha, kar pomeni, da bi vsak brezposelni lahko dobil 2 do 3 ha zemlje brezplačno v najem, da bi začeli pridelovati ekološko hrano. Postali bi lahko največji izvoznik bio hrane v EU (glede na velikost države) Država pa bi pri javnih naročilih morala kupiti od domačega pridelovalca 100% hrane in ne kot sedaj, ko 75% hrane uvozi (z vsemi potrebnimi certifikati katerih naši pridelovalci menda nimajo), hrana pa je pridelana na GSO način (gensko

spremenjeni organizmi). Več kot očitno se ob tem postavi vprašanje KVALITETE uvožene hrane!

Kaj nas torej zadržuje, da ne moremo postati največji izvoznik zdravo pridelane hrane v EU? Moj odgovor je neučinkovitost! Vi pa presodite sami. Povedal sem svoje, podal svoje predloge, ki izhajajo iz spoznanj ZKP (zdrave kmečke pameti) in vam postavil svoja enostavna vprašanja, sedaj spoštovani gospodje pa pričakujem tudi od vas, da boste naredili svoje. In to dobro in učinkovito.

S spoštovanjem,
Franci Pliberšek, u.d.i.a